

ת"פ 26299/03/19 - מדינת ישראל נגד ציון אברמוב-נדון, משה חי סבן

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 26299-03-19 מדינת ישראל נ' אברמוב ואח'

בפני בעניין:	כבוד השופט אלכס אחר המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד שגיב אמיר
נגד	הנאשמים	1. ציון אברמוב-נדון 2. משה חי סבן ע"י ב"כ עוה"ד דוד מועלם

גזר דין ביחס לנאשם 2

נאשם 2 (להלן: הנאשם) הורשע בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן בתיק שבכותרת וזאת לאחר שהחל שלב שמיעת הראיות. לפי עובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 05.03.19 בשעה 03:50 בפרדס חנה, גנב יחד עם נאשם 1 אופנוע מסוג הונדה והזיק לרכוש במזיד כאשר חתכו חוטים מתחת לכידון ומאחורי מערכת ההנעה, עיקמו את ידית הבלם ימני קדמי, פגעו בחיבור מסכת חזית וגרמו לשפשופים בארגז.

כמו כן, בלילה שבין 19.02.19 לבין 20.02.19 בתל אביב השתמש הנאשם באופנוע מסוג ימה ללא רשות בעליו, נטש אותו באותו מקום ונתפס כשהוא מוביל את האופנוע לבית חברו ברחוב הנץ בפרדס חנה.

לאור האמור הורשע **בגניבת רכב** - עבירה לפי סעיף 413ב+סעיף 29(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, **הזיק לרכוש במזיד** - עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין **ושימוש ברכב ללא רשות** - עבירה לפי סעיף 413ג רישא לחוק העונשין.

הנאשמים בתיק שבכותרת ניהלו הליך הוכחות בפני המותב הקודם ובטרם הסתיים הודיעו בתאריך 28.06.21 שהגיעו להסדר דינוי עם המאשימה לפיו יודו בכתב האישום המתוקן. לאחר שהודה, נאשם 2 הופנה לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן שהינו חובה בשל גילו וזאת בטרם הורשע בגין התיק שבכותרת.

בתאריך 01.06.22 לאחר הגשת תסקיר שירות המבחן ובטרם נשמעו טיעונים לעונש, ביקש נאשם 2 לצרף תיק נוסף שמספרו 65491-11-19 בו חזר בו הנאשם מכפירתו במהלך שמיעת הראיות והודה בכתב אישום מתוקן. הנאשם הודה שהפר הוראה חוקית אשר ניתנה על ידי מותב זה בתאריך 01.08.19 במ"ת 26333-03-19 אשר ביטלה חלונות התאווירות וקבעה כי הנאשם ישהה במעצר בית מלא. לפי כתב האישום המתוקן המצורף, בתאריך 29.09.19 בשעה עמוד 1

01:04 ניסה אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה לגנוב קטנוע מסוג טימקס. באותן הנסיבות, גנב הנאשם את רישיונות הקטנוע ואת תעודת הביטוח של המתלונן וכן שהה מחוץ לכתובת מעצר הבית וביצע עבירה. בהתאם לאמור, הודה והורשע **בהפרת הוראה חוקית** - עבירה לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין וכן **בגניבה** - עבירה לפי סעיף 383 לחוק העונשין.

לבקשת ב"כ הנאשם הפנה המותב הקודם את הנאשם לקבלת תסקיר משלים וכן ניתב את התיק כך שישמע בפניי וזאת טרם הרשעתו גם בתיק הנוסף ומבלי שניתנה החלטה על מועד שמיעת הטיעונים לעונש.

בדיון תזכורת שנערך בפניי בתאריך 03.07.22 הוריתי על צירוף התיק הנוסף ולבקשת ב"כ הנאשם נדחו הטיעונים לעונש.

בתאריך 13.07.22 ביקש ב"כ הנאשם דחייה נוספת של הטיעונים לעונש על מנת לשקול צירוף תיק נוסף ואולם, לאור התנגדות המאשימה ועמדתי שהגיע העת לסיים את ההליך, החלו להישמע טיעונים לעונש. אולם, במהלך טיעוני המאשימה, **הודיע ב"כ הנאשם שהוא מסכים להרשעת הנאשם בשני התיקים** וכי הוא מבקש שהנאשם יופנה לקבלת תסקיר משלים נוסף כאשר במהלך תקופת הדחיה הנאשם ישתלב בהליך טיפולי ותישקל שאלת צירופו של תיק נוסף.

בתאריך 31.10.22 הוגש התסקיר המסכם ובתאריך 10.11.22 נשמעו טיעוני הצדדים לעונש.

תסקירי שירות המבחן

מטעם שירות המבחן הוגשו 4 תסקירים בעניינו של נאשם 2 במהלך השנה האחרונה מהם עולה שהנאשם רווק, בן 21 העובד בעבודות מזדמנות ארעיות.

הנאשם השלים 11 שנות לימוד במהלכן אובחן כבעל קשיי קשב וריכוז בגינם נטל טיפול תרופתי והוצמדה לו סייעת. הנאשם הועזב מבית הספר בשל מעורבותו באירוע אלימות וקיבל פטור משירות צבאי בשל עברו הפלילי.

לחובת הנאשם רישום פלילי קודם בעבירות רכוש ותעבורה בבית המשפט לנוער. בית המשפט גזר את דינו של הנאשם אך לא הרשיעו. במסגרת ההליך הנ"ל הנאשם שיתף פעולה עם שירות המבחן לנוער והומלץ על ענישה שיקומית.

במסגרת תיק זה, הופנה לשירות המבחן למבוגרים אשר התרשם שהנאשם בעל נטייה לאימפולסיביות ומתקשה בבחינת ההשלכות לטווח הארוך. במקביל, הנאשם נעצר במסגרת תיק נוסף שעניינו עבירות דומות (התיק אותו צירף) והופנה פעם נוספת לשירות המבחן אז שולב בקבוצת עצורי בית תחת צו פיקוח מעצר. הנאשם שיתף פעולה והתבונן באופן ביקורתי על נסיבות חייו אך נעדר הבנה להתנהלותו הפלילית.

על מעשיו בתיק זה לקח הנאשם אחריות חלקית בלבד והביע צער וחרטה על מעשיו אותם הסביר על רקע דחפים אימפולסיביים, חיבתו לפירוק והרכבת אופנועים וכן המצב הכלכלי בביתו.

שירות המבחן התרשם שקיים סיכון להישנות התנהלות פורצת חוק בעתיד. עם זאת, הנאשם הביע מוטיבציה גבוהה להשתלב בהליך טיפולי, להשלים את לימודיו, לרכוש השכלה ולשמור על אורח חיים תקין. שירות המבחן המליץ על הימנעות מהרשעת הנאשם למרות היעדר פגיעה קונקרטית מידית וזאת בשל פגיעה בדימויו העצמי וכן שילובו בתכנית טיפולית תחת צו מבחן.

בתסקיר משלים צוין כי הנאשם שולב בקבוצת הכנה לטיפול אליה הגיע בקביעות ודייקנות ולקח בה חלק פעיל עד שנעצר פעם נוספת בגין חשד לביצוע עבירת גניבת רכב בתאריך 02.03.22 בגינה הוגש נגדו כתב אישום בהליך שעדיין מתנהל (26434-03-22).

עוד עלה כי הנאשם לא לקח חלק בתכנית טיפולית מחוץ לשירות המבחן בשל מעצרו ודיוני המעצרים אך הנאשם הביע נכונות לעשות כן ויצר קשר עם הגורמים הטיפוליים.

בשל הנזקקות הטיפולית, המליץ שירות המבחן פעם נוספת על הטלת צו מבחן.

בתסקיר משלים נוסף, שלישי במספר, נרשם כי הנאשם סיים את קבוצת ההכנה לטיפול ושולב בקבוצת עוברי חוק צעירים כאשר גם בה השתתף באופן משמעותי ופעיל והקפיד על הגעה סדירה. הנאשם הצליח להתבונן בעצמו ובהתנהלותו וביטא רצון לשנות את חייו. על אף פרק הזמן הקצר בו משולב הנאשם, התרשם שירות המבחן שהנאשם בעל מוטיבציה ורצון לערוך שינוי בהתנהלותו והעריך שהשלמת הטיפול תסייע בהקטנת הסיכון להישנות העבירות ולכן שב על המלצתו להטלת צו מבחן.

בתסקיר המסכם, הרביעי במספר, נרשם כי הנאשם המשיך לקחת חלק פעיל ודומיננטי בקבוצה ושיתף בקשייו באופן פתוח, החל לעבוד בדוכן מזו במקום מגוריו ושיתף בקשייו לשמור על רציפות בעבודה. ניכר שהנאשם משתמש בקבוצה על מנת לגבש דרכי התמודדות עם קשייו.

בהמלצתו האחרונה, שירות המבחן התרשם כי חלה בנאשם בשלות במהלך ניהול ההליך המשפטי וכי התחדדה אצלו ההבנה לחומרת התנהגותו המהווה גורם מרתיע משמעותי מפני חזרה על העבירות. לאור האמור, הומלץ על הטלת צו מבחן למשך 18 חודשים במהלכם ישלים הנאשם את הטיפול וכן הטלת של"צ בהיקף של 250 שעות.

לאחר שמיעת טיעוני הצדדים לעונש הופנה הנאשם לקבלת חוות דעת מאת הממונה על עבודות השירות שיבחן את התאמת הנאשם לביצוע עבודות שירות ככל שכך ייגזר. חוות דעת חיובית התקבלה בתאריך 15.12.22 לפיה הנאשם נמצא כשיר לביצוע עבודות שירות באנדרטת הנחל בפרדס חנה.

טיעונים לעונש

כאמור, בתאריך 13.07.22 נשמעו עיקרי טיעוני המאשימה.

המאשימה טענה בעד הרשעתו של הנאשם בעבירות בהן הודה וזאת מאחר שהנאשם איננו עומד בתנאי הפסיקה לאי הרשעתו כפי שנקבעו בהלכת כתב. הנאשם לא הוכיח כי ייגרם לו נזק קונקרטי כתוצאה מההרשעה, כך גם האינטרס הציבורי שנפגע כתוצאה מעבירות הרכוש ככלל ועבירות גניבת הרכב בפרט, איננו מאפשר הימנעות מהרשעה ודאי כאשר הנאשם מבצע זאת פעם אחר פעם ואף בצוותא עם אחר.

המאשימה ביקשה לקבוע שהמדובר בשלושה אירועים שונים ולקבוע להם מתחמים נפרדים. באשר לאירוע הראשון, ביקשה מתחם שנע בין 12-24 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. באשר לאירוע השני ביקשה מתחם שינוע בין 6-12 חודשי מאסר בפועל ובאשר לאירוע בכתב האישום המצורף ביקשה לקבוע מתחם שינוע בין מאסר קצר ועד ל-6 חודשי מאסר בפועל.

המאשימה ביקשה שלא לאמץ את המלצות שירות המבחן מאחר ולעמדתה, הנאשם לא באמת השתקם. לאור זאת, ולאור עברו התעבורתי והפלילי של הנאשם (ת/1) ביקשה המאשימה למקם את הנאשם באמצעו של כל מתחם אותו ביקשה או לחלופין, ככל שיקבע מתחם אחד, ביקשה שבית המשפט יגזור על הנאשם לפחות 18 חודשי מאסר בפועל.

יוער כי בתאריך 21.07.22 נגזר דינו של נאשם 1 על ידי המותב הקודם ל-9 חודשי עבודות שירות וזאת לאחר שהודה והורשע בגניבת רכב לאחר שכאמור גנב את האופנוע המתואר בהליך זה יחד עם נאשם 2 אך גם בהחזקת כלי פריצה, הפרעה לשוטרי במיליו תפקידו, היזק לרכוש במזיד וצירף תיק נוסף בו הודה בעבירות תקיפה וחבלה ממשית על ידי שנים או יותר ואיומים. כמו כן, לנאשם 1 היה עבר פלילי.

למרות האמור, בהמשך הטיעונים שנשמעו בתאריך 10.11.22 שבה המאשימה על עמדה וביקשה לגזור על נאשם 2 עונש שלא יפחת מ-18 חודשי מאסר בפועל וזאת מבלי שאבחנה את עניינו של הנאשם הנ"ל מעניינו של שותפו.

מנגד, ב"כ הנאשם ביקש מבית המשפט לאמץ את המלצות שירות המבחן הן בשל הדרך בה פסע הנאשם מזה זמן לראשונה בחייו והן מפני גילו הצעיר של הנאשם אשר מוכיח כי התבגר ומציג קו מתמיד של שיקום ושל התקדמות.

ב"כ הנאשם הפנה את בית המשפט לעונש שנגזר על נאשם 1 שהיה מבוגר יותר מנאשם 2 בעת ביצוע העבירות, ריחף מעל ראשו מאסר מותנה, צירף תיק שעניינו עבירות אלימות ובכל זאת נגזר דינו לעבודות שירות.

סופו של טיעון ביקש ב"כ הנאשם לבטל את הרשעתו של הנאשם וזאת על מנת להראות לנאשם שהמערכת מושיטה לו יד בשיקומו.

דין והכרעה

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

לכשייקבע מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40יא' לחוק.

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו-40ה' לחוק.

קביעת מתחם העונש ההולם

הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בכתבי האישום המתוקנים בביצוע עבירות רכוש שעניין גניבת רכב, גניבה, היזק לרכוש במזיד, שימוש ברכב ללא רשות ונטישתו ובהפרת הוראה חוקית.

אין צורך להכביר מילים אודות חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם שכן במעשיו פגע בערכים המוגנים של זכותו של אדם לשמירה על רכושו וזכותו לחיות בביטחון ובידיעה שרכושו הפרטי יישמר.

כפי שנכתב בע"פ (חי') 36024-05-20 **עומר דקה נ' מדינת ישראל** אדגיש כי עבירות הרכוש ובעיקר עבירות גניבת רכב, הפכו למכת מדינה שפגיעתן בציבור, ברכושו, בביטחונו האישי והכלכלי הינה קשה ודי אם אפנה בעניין זה לע"פ 11194/05 **אבו סבית נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 15.5.06):

"למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור...כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך"

לעניין מדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים למקרה שלפנינו ר' להלן מס' פסקי דין:

- רע"פ 4624/20 **נסר עגלוני נ' מדינת ישראל** (14.7.20): נדחתה בקשת רשות ערעור על עונש של 9 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות שנגזר על המבקשים בגין גניבת אופנוע בצוותא, תוך שנדחתה טענת המבקשים לאפליה אסורה בינם לבין שותפם הקטין שנדון למאסר בפועל בן 6 חודשים, מתוכו 4 חודשים במצטבר לעונש מאסר אחר שריצה. בית המשפט עמד על קביעת בית המשפט המחוזי לפיה גם בהתחשב בעונש שנגזר על הקטין, המבקשים זכו

לתוצאה מקלה.

- רע"פ 1123/18 **אשרף דבארי נ' מדינת ישראל** (14.3.18): נדחתה בקשת רשות ערעור על עונש של 13 חודשי מאסר בפועל שנגזר על המבקש בגין ניסיון לגניבת רכב ואיומים בסכין, זאת לאחר שנקבע מתחם ענישה בין 12-24 חודשי מאסר. בית המשפט העליון אימץ את קביעת הערכאות דלמטה, קבע כי אלו לא סטו ממדיניות הענישה הנהוגה וכי יש לסווג את העבירות בחומרה יתרה, הן בשל הסכנה הגלומה בהן לשלום הציבור, והן מכיוון שמדובר ב"מכת מדינה".

- רע"פ 2054/18 **היתם רבאיעה נ' מדינת ישראל** (12.03.2018): המבקש הורשע על פי הודאתו, בביצוע עבירות גניבת רכב, הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, נהיגה פוזת ברכב ונהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף. המערער חבר לאחרים במטרה לגנוב קטנועים, חלקו היה מרכזי, שכן הוא שנהג בקטנוע הגנוב בנסיעה פראית ומסוכנת, בעודו מרכיב אחר מאחוריו (המעורבים האחרים היו קטינים). נקבע מתחם ענישה בין 10-25 חודשי מאסר. חרף קיומו של תסקיר מבחן חיובי שהמליץ להסתפק במאסר בדרך של עבודות שירות, נגזר עונשו של המבקש ל-10 חודשי מאסר. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת הרשות לערער.

- רע"פ 1108/15 **מחמוד שעאבנה נ' מדינת ישראל** (24.2.15): נדחתה בקשת רשות ערעור על עונש של 14 חודשי מאסר שנגזר על המבקש בגין גניבת רכב באישום אחד והחזקת כלי פריצה באישום שני, זאת תוך שנלקח בחשבון חלקו הנמוך יחסית של המבקש באירוע הגניבה.

- רע"פ 1345/14 **עמאד אבו הדוואן נ' מדינת ישראל** (23.2.14): נדחתה בקשת רשות ערעור על עונש של 9 חודשי מאסר שנגזר על המבקש בגין גניבת רכב בצוותא עם אחר והחזקת מכשירי פריצה. נקבע כי מדובר בענישה מקילה, וכי גניבת רכב מתוחכמת מסוג זה, שבוצעה בצוותא לאחר תכנון מוקדם והצטיידות בכלים, מצדיקה עונש כבד יותר.

בנסיבות אלה, לאור ביצוע הגניבה בצוותא עם אחר המצביעה על תכנון מוקדם, לאור העובדה שהנאשם שב לבצע עבירות רכוש וכל זאת תוך שהוא מפר הוראה חוקית בזמן שהוא נמצא במעצר בית מלא, ובשים לב למתחם שנקבע בגזר דינו של נאשם 1, סבורני שמתחם העונש ההולם הינו בין 6 חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשי מאסר בפועל.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

על שיקולי ענישה, עמד בהרחבה בית המשפט העליון בע"פ 11699/05 **סרפו נ' מ"י** (23/6/08):

"מלאכת גזירת הדין קשה ומורכבת היא. היא מצריכה עריכת איזון עדין ורגיש בין שיקולי הענישה השונים, ובין נתוניו של הנאשם הקונקרטי והנסיבות שבהן נעברה העבירה, לבין שיקולי מדיניות מגוונים והצורך בהתוויית מדיניות עונשית ברורה שיש בה כדי לקדם ערכים חברתיים. מטבע הדברים, זהו אינו מדע מדויק, שהרי אין מקרה אחד זהה למשנהו, אין נאשם דומה לחברו וגם אם ניתן לעיתים להצביע על דמיון או קרבת-מה בין נסיבותיו של

מקרה פלוני למקרה אלמוני, הרי שתמיד ימצא ייחוד ושוני בנסיבותיו של כל מקרה ומקרה ובאופן שבו ראוי ליישם את השיקולים השונים על עניינו של אותו נאשם העומד בפני בית המשפט. בסופו של יום, וזאת אין לשכוח, גזירת העונש נעשית למידותיו של הנאשם הספציפי. עמד על הדברים בבהירות רבה, כדרכו, השופט (כתוארו אז) א' ברק בפרשה קודמת:

"ביסוד הענישה אינו עומד שיקול אחד ויחיד, אלא מכלול של שיקולים. במלאכת הענישה בכל מקרה ומקרה חייב השופט למצוא את המשקל הראוי שיש להעניק לכל אחד מהשיקולים הנזכרים, תוך שהוא מודע לכך כי לעיתים קרובות שיקול אחד בא על חשבוננו של שיקול אחר. מכאן, שהעונש אשר מוטל בסופו של דבר על הנאשם, אינו אלא תוצאה "משוקללת" - אם תרצה פשרה - של השיקולים השונים שיש להביאם בחשבון. מלאכת "שקלול" זו אינה מלאכה מדעית, אך היא אף אינה מלאכה שרירותית. היא ענין שבשיקול דעת, הנעשה על הרקע הכללי והאינדיבידואלי, במסגרת המדיניות העונשית הכללית כפי שהיא מתבצעת על-ידי בתי-המשפט" (ע"פ 212/79 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד לד(2) 421, 434 (1979)....").

בענייננו, אזקוף לזכותו של הנאשם את הודאתו ולקיחת אחריותו בעובדות כתבי האישום המתוקנים, הגם שהודה רק תוך כדי שמיעת הראיות. אכן, חלפו כמעט 4 שנים מעת ביצוע העבירות כאשר פרק הזמן נגרם בשל ניהול ההליך ובשל בקשות דחייה לא מעטות, אך כאמור, הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן וצירף תיק נוסף ובכך חסך בזמן שיפוטי כמו גם בזמנם של העדים הרבים. אציין כי תיקון כתבי האישום הקלו עם הנאשם במידה רבה כך שלא ניתן לומר שניהל הליך לשווא.

כך גם מצאתי להתחשב בנסיבותיו האישיות והמשפחתיות כאשר הנאשם צעיר מאוד, על סף הבגרות בעת ביצוע העבירות, מתמודד עם קשיים לא מבוטלים כאשר מן העבר השני, נדמה שאין מבוגר אחראי המציב לו גבולות.

מנגד, לחובת הנאשם הרשעה קודמת, מבית המשפט לנוער בגין עבירות של שימוש ברכב ללא רשות בשנת 2018 ואולם, בגזר הדין שניתן אך בחודש יולי 2021 לא הורשע הנאשם ונגזר עליו צו של"צ והתחייבות. בנסיבות אלה, ניתן לשער כמה קשה תהיה המכה לבגיר צעיר שמעולם לא נשא בעונשי מאסר בפועל, אפילו לא בעבודות שירות, אם יוטל עליו עונש מאסר ממושך מאחורי סורג וברית.

בעת קביעת העונש המתאים, בתוך מתחם הענישה, בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין אשר ביקש להבנות את שיקול הדעת השיפוטי, יש לקחת בחשבון ולבדוק האם במקרה הקונקרטי הטלת מאסר בפועל מאחורי סורג וברית, גם אם מדובר בתקופה קצרה, יהיה בה כדי לקבוע שהנזק עולה על התועלת.

דו"ח הוועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים ("ועדת דורנר"), התייחס לעניין זה ומסקנתו מצדיקה בחינה מחודשת של שיקולי הענישה. על כן, אני סבור שיש להקל עם הנאשם ולאפשר לו לשאת בעונש המאסר בעבודות שירות ולא להטיל עליו מאסר בין כותלי הכלא.

בנוסף, מצאתי לנכון לתת משקל לכך שהנאשם היה נתון במעצר בית בתנאים מגבילים זמן ממושך באופן שכעת הוא

יכול להבין את השלכות מעשיו.

הרשעת הנאשם או ביטולה

עיינתי בתסקירי שירות המבחן ושמעתי בקשב רב את בקשת בא כוח הנאשם לקבל את המלצתם ואולם, לאור החזרתיות שהפגין הנאשם במעשיו, סבורני שאין מקום להסתפק בהטלת ענישה שיקומית בלבד ויש להטיל על הנאשם ענישה מציבה גבולות. אני מקווה שענישה זו, תהווה בפני הנאשם הרתעה אמיתית מפני חזרה על מעשיו. בנסיבות אלה, אינני סבור שיש לבטל את הרשעת הנאשם. כפי שציינה המאשימה, הנאשם איננו עומד בתנאי הפסיקה לביטול הרשעה או הימנעות מהרשעתו כפי שנקבע בהלכת כתב וכן אני סבור שבהרשעתו, ישלח בית המשפט מסר לנאשם כי עליו להתאפס שכן הזדמנות ניתנה לו כבר בבית המשפט לנוער וכן בהקלה עימו בעונש שאגזור כאן אך ככל וישוב לבצע עבירות רכוש, ההשלכות יהיו חמורות.

נוכח מכלול השיקולים עליהם עמדתי, ועל מנת לסייע לנאשם בהליך שיקומו, שכן שירות המבחן התרשם שלראשונה, מביע הנאשם מוטיבציה לשנות את תפיסותיו לאורך זמן, מצאתי שיש למקם את עונשו של הנאשם בחלק התחתון של המתחם.

אשר לרכיב הכספי, מדובר בעבירה אשר בוצעה למען בצע כסף ועל כן ראוי להשית על הנאשם פיצוי למתלוננים. עם זאת, לאור העובדה שגובה הנזק לא נרשם והאופנועים הוחזרו למתלוננים, לא מצאתי להורות על פיצוי גבוה.

בנסיבות העניין ובשל תקופת המאסר שתוטל על הנאשם אמנע מהטלת קנס כספי.

על כן, בהתחשב בחומרת המעשים, בנסיבותיהם, במידת אשמתו של הנאשם, בערכים החברתיים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנוהגת, הגעתי לכלל מסקנה כי יש להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 6 חודשים אשר יבוצע בעבודות שירות באנדרטת הנחל ברחוב דרך הים 1 בפרדס חנה וזאת החל מיום 22.2.23. הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עבודות השירות במועד זה בשעה 08:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות - יחידת ברקאי שלוחת צפון מתחם כלא מגידו וזאת לצורך קליטתו כעולה מחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 15.12.22.
2. מאסר על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה על עבירת רכוש מסוג פשע או עוון ויורשע בה לפי חוק העונשין.
3. פיצוי לכל אחד מהמתלוננים בסך 500 ₪, בנפרד לכל אחד מהם.

יש לשלם את סכומי הפיצוי לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, החל מחלוף 3 ימים

מרגע מתן גזר הדין ועד ליום 1/5/23 וזאת באחת מהדרכים הבאות:

- **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט) או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות".
 - **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000 (ניתן לפנות לנציגים לקבלת מידע במספרים הללו).**
 - **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).
- בנסיבות העניין איני מטיל על הנאשם קנס כספי כלשהו.**
- המוצגים יוחזרו לבעליהם פרט לסכין ולדגימות שלגביהם ניתן בזאת צו חילוט והשמדה.**
- זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.**
- ניתן היום, כ"ז כסלו תשפ"ג, 21 דצמבר 2022, במעמד הצדדים.**